

derovre for at se paa den nye Plan, og han udtalte, at han ikke kunde sige noget bestemt om nogen Ting, det eneste, han vidste, var, at Banegaarden skulde indskrænkes. Vi trækker den sammen som en Harmonika, sagde Hr. Flensborg. Men man har ikke Lov til fra en Regerings Side at spille paa Harmonika med en Banegaard som den, der her er Tale om.

Korsgaard: At min ærede Partifælle Hr. Fibiger gerne benytter Hr. Ingeniør Alex. Foss' Udtalelser om Hanstholm ved en tidligere Lejlighed, er jo kun rimeligt, da Hr. Foss jo baade som Ingeniør og som Industrimand rager meget højt op. At det ærede Medlem Hr. Rode, skønt i en en passant-Bemærkning, ved denne Lejlighed ogsaa gerne benyttede det „Navn“, som Alex. Foss nu en Gang har ude over Landet, er næsten endnu mere rimeligt, da det jo ikke er usædvanligt, at man, naar man indenfor et modstaaende Parti i et givet Øjeblik finder en Mand, hvis Mening netop passer til ens egen, fremhæver ham som en stor Mand, selv om man ved alle mulige andre Lejligheder reducerer den paagældende til Nul og Nix. Vi behøver blot at tænke paa de Citater, vi har fra Forsvarslovenes Behandling, og man vil vide, at sligt træffer man saare ofte. Saa paa Hr. Foss' Udtalelser, brugt af det ærede Medlem Hr. Rode, lægger jeg for saa vidt saare ringe Vægt.

Ogsaa lægger jeg saare ringe Vægt paa den Inderlighed, hvormed det ærede Medlem Hr. Rode hæftede sig ved, at den Kommission, hvormed der her er Tale, var en ganske særlig god Kommission. Jeg gad vide, hvornaar en Kommission, som støtter det ærede Medlem Hr. Rode i hans Anskuelser, ikke skulde være særlig fortrinlig. Det ærede Medlem Hr. Rodes Argumentation i denne Sal er sandelig saa velkendt, at det aldeles ikke forbavser mig, at denne Kommission i det givne Øjeblik bliver udnævnt til en ganske overordentlig fortrinlig Kommission. At det ærede Medlem Hr. Rode trods sine ikke helt faa Rigsdagsaar nu vedblivende er i Besiddelse af den Tro, at en Enstemmighed i en Kommission betyder saa overmaade meget, nærer jeg saare stor Tvivl om. Men at det ærede Medlem Hr. Rode i det givne Tilfælde benytter denne Enstemmighed som noget vidunderligt, ej heller det forbavser mig. Ej heller forbavser det mig det allermindste, at det ærede Medlem Hr. Rode ser bort fra de økonomiske Betæneligheder for Staten, som dette Havneanlæg vil have, for ogsaa dette falder saa overmaade godt i Plan med, hvad det

ærede Medlem Hr. Rode saa ofte gør. Det ærede Medlem ved jo meget godt fra Finansudvalget, at Havneanlægene ved Esbjerg — uagtet denne Havn i høj Grad benyttes, uagtet disse Anlæg i Kraft af, at det er indenskærs Farvande, der er Tale om, er forholdsvis billige og kun har kostet 7 Mill. Kr. — aldeles ingen Forrentning giver, og at Driften endda giver et ikke ubetydeligt Underskud. At, som sagt, alle disse økonomiske Forhold ikke spiller en blot saa stor Rolle, at det ærede Medlem Hr. Rode finder Anledning til at nævne dem, forbavser mig for saa vidt ikke. Derfor mener jeg dog alligevel, at der maaske godt kunde være Grund for mig til at nævne dem.

Det ærede Medlem Hr. Rode siger om Planen, at det er en Plan paa langt Sigt. Ja, Romaner er der saa mange, der kan skrive, nogle er daarlige, andre er bedre, der findes flest af de mindre gode; og naar man ikke kan argumentere paa Nuet, ikke kan finde en virkelig nøgtern Begrundelse for det nuværende, ja, saa var det dog muligt, at Fremtiden kunde give en Begrundelse. Men jeg tror dog, ingen tør benægte, at de Havneanlæg, vi har, er fuldkommen tilstrækkelige baade nu og i en lang Række af fremtidige Aar. Det er jo i Politik saa vidunderligt, at naar et Parti ved en eller anden forhistorisk Lejlighed har udtalt et eller andet Dogme, skal det blive ved at være noget fuldkommen rigtigt. Det, som her sker, er, at man refererer til Erfaringer, man havde i 1916—17, eller hvornaar det nu var, den Kommission sad — maaske det endda var lidt længere tilbage —, uden at tage det fjerneste Hensyn til den Udvikling, der siden da har fundet Sted, endskønt Kendsgernerne taler deres tydelige Sprog i Retning af, at de Baadtyper, der nu anvendes, er saa langt større end de, der tidligere anvendtes, og at utvivlsomt den nærmere eller nærmeste Fremtid — den fjernere Fremtid skal jeg vel vogte mig for at spaa noget om — vil vise endnu større Baadtyper end dem, man nu har.

Men alle disse Forhold vil man altsaa intet Hensyn tage til, man lukker Øjnene for det, for det overordentlig usikre, hvori man er ude. Man giver en god Dag i, at det med fuldkommen Sikkerhed koster Masser af Millioner Kroner, man giver en god Dag i, at i alt Fald Staten ikke har den fjerneste Udsigt til at faa saa meget som en Øres Forrentning af den Havn i den Tid, hvori vi, der sidder i denne Sal, lever, man giver en god Dag i, at det desforuden utvivlsomt vil blive nødvendigt til Havnens Drift at tilskyde ikke helt smaa Beløb. Det er alt-